

15 Ιανουαρίου Παρακλητικός Κανών Αγίου ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ τοῦ Παλλαδᾶ, + Ῥόδου Κυρίλλου

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τά Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς ἀληθείας ἱερὸς θεηγόρος, καὶ εὐσεβείας θαυμαστὸς μυστηπόλος, καὶ Ἐκκλησίας ἄριστος Γεράσιμε ποιμὴν, δόξης ἐκοινώνησας, τῆς ἀφράστου ἀξίως, καὶ ἐγένου μέτοχος, τῆς χαρᾶς τῶν Ἀγίων· ὅθεν δυσώπει Πάτερ σὺν αὐτοῖς, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον Κύριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Εὐχαῖς σου χάριν δίδου Κυρίλλω, Πάτερ.*

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Εὐχαῖς σου ἀόκνοις πρὸς τὸν Θεόν, αἶτει τὴν εἰρήνην, τοῖς τιμῶσί σε εὐλαβῶς, ὡς τῆς εὐσεβείας ὑποφήτην, καὶ Ὁρθοδόξων φωστῆρα Γεράσιμε.

Ὑμνοῦμέν σε Πάτερ χαρμονικῶς, ὅτι Ἱεράρχης, ἀναδέδειξαι εὐκλεῆς, καὶ πρέσβυν αἰτούμεθά σε θεῖον, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα Γεράσιμε.

Χριστὸν ἀγαπήσας ἀπὸ παιδός, ἔλιπες ἐμφρόνως, εὐδοξίαν
τὴν κοσμικὴν· ὅθεν κοσμικῶν ἡμᾶς σκανδάλων, κηδεμονία σου
ῥῦσαι Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως κυήσασα τοῦ Πατρός, τὸν ἄναρχον Λόγον,
Θεομῆτορ ἄνευ σπορᾶς, παθῶν πολυτρόπων ἀλογίας, τῇ χάριτί Σου
ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰερώτατον βίον ἐπὶ τῆς γῆς ἔζησας, καὶ ἐν οὐρανοῖς τοῖς
Ἀγγέλοις, ὥφθης συνέστιος· ὅθεν οὐράνωσον, ὡς συμπαθῆς τὰς
καρδίας, τῶν ἀνευφημούντων σε, Πάτερ Γεράσιμε.

Στρατευθεὶς τῷ Κυρίῳ δι' ἀρετῆς Ὅσιε, πᾶσαν ἀσεβῶν
δυναστείαν, ἀνδρείως ἥσχυνας· ὅθεν ἐνίσχυσον, τῆς εὐσεβείας τὸν
δρόμον, καὶ ἡμᾶς πορεύεσθαι, Πάτερ Γεράσιμε.

Σωτηρίαν ἐξαίτει παρὰ Θεοῦ Ἄγιε, τοῖς ἐν ἀδιστάκτῳ καρδία,
ἀναβοῶσί σοι· χαῖρε Γεράσιμε, Ἀλεξανδρείας ἡ δόξα, Ἐκκλησίας
καύχημα, καὶ γέρας ἄφθαρτον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Σοῦ ἀπορρήτως σωματωθεὶς Κύριος, τῶν Χριστιανῶν Σε
Μητέρα, θέσει ἀνέδειξεν· ὅθεν ἀξίωσον, τῆς μητρικῆς Σου
προνοίας, καὶ στοργῆς Θεόνυμφε, τοὺς ἀνυμνοῦντάς Σε.

Διάσωσον, Ἀλεξανδρείας ὁ πάνσοφος Ἱεράρχης,
θεομακάριστε Πάτερ Γεράσιμε, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πάσης
κακοπραγίας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Αὐτῷ ἐκ παιδὸς προθύμως ἠκολούθησας, καὶ ποιμὴν ἰσάγγελος, Ἐκκλησίας ἐδείχθης Γεράσιμε· διὸ τρυφῆς τῆς ἄνω μετασχών, μνημόνευε πάντων τῶν τιμώντων σε.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑμνοῖς Πάτερ τιμῶμέν σε, ὡς ποιμένα γνήσιον ἐξαιτούμενοι, τὴν ἰσχὺν τῆς προστασίας σου, ἐν ταῖς περιστάσεσι Γεράσιμε.

Χάριν αἶτει οὐράνιον, τοῖς ἀνευφημοῦσί σου τὸ φιλάδελφον, δι' οὗ γέγονας παράκλησις, τῷ λαῷ τῆς χάριτος Γεράσιμε.

Ἀπὸ πάσης διάσωσον, θλίψεως Γεράσιμε καὶ κακώσεως, τοὺς προστρέχοντας ἐκ πίστεως, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥυπτικαῖς Σου δεήσεσι, σπίλου ἀνομίας με ἀποκάθαρν, Θεοτόκε ἀπειρόγαμε, ἵνα μεγαλύνω Σε σφζόμενος.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰλεων ἡμῖν, τὸν Φιλάνθρωπον ἀπέργασαι, καὶ γὰρ ἔχεις παρρησίαν πρὸς Αὐτόν, ὡς Αὐτοῦ θεράπων γνήσιος Γεράσιμε.

Νόσων χαλεπῶν, τῇ βοτάνῃ τῆς πρεσβείας σου, ἱκετεύομεν θεράπευσον ἡμᾶς, Ἱεράρχα παμμακάριστε Γεράσιμε.

Δόσεις ἀγαθὰς, δωρεῶν Θεοῦ τῆς χάριτος, μὴ ἐλλίπης ἐξαιτούμενος ἡμῖν, τοῖς ἱκέταις σου μακάριε Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Ἰθυνον ἡμῶν, τὰς πορείας πρὸς ἀνάβασιν, Θεονύμφευτε Μαρία ἀρετῶν, μητρικῇ χειραγωγίᾳ τῆς πρεσβείας Σου.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δυνάμωσον, τῇ πολλῇ σου χάριτι, τὴν καρδίαν μου δεινῶς κλονουμένην, ταῖς προσβολαῖς, καὶ δολίαις ἐφόδοις, τοῦ ἀρχεκάκου βελίαρ Γεράσιμε. Σὺ γὰρ κατήσχυνας αὐτόν, ἀρετῶν διαπρέψας ὑψώμασιν.

Οἱ μώλωπες, τῆς ψυχῆς προσώζεσαν, τοῦ ἀθλίου σου ἰκέτου παμμάκαρ· ἀλλὰ σὺ ἴασαι τούτους ἐκχέων, τῶν πρὸς Θεὸν προσευχῶν σου τὸ ἔλαιον, Γεράσιμε Πάτερ σοφέ, Ὁρθοδόξων τὸ νέον προτείχισμα.

Ὑπέρτερον, γεηρῶν φροντίδων με, παμμακάριστε Γεράσιμε δεῖξον, καὶ τὴν ζωὴν μου προνοίας σου ράβδῳ, πρὸς ἀρετῶν ἀναβάσεις ὁδήγησον. Σὺ γὰρ ἐδείχθης ἀρετῆς, ὑποφήτης ἐν λόγοις καὶ πράξεσι.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων Σου, τοῦ ἐλέους Μαριὰμ τὸν δοτῆρα, ἐλέησόν με θερμῶς ἱκετεύω, ὡς ἀγαθὴ τὸν πανάθλιον δοῦλόν Σου, τῶν ἐνεστώτων συμφορῶν, ῥυομένη τὸν κάκιστον βίον μου.

Διάσωσον, Ἀλεξανδρείας ὁ πάνσοφος Ἱεράρχης, θεομακάριστε Πάτερ Γεράσιμε, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πάσης κακοπραγίας.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. ᾠχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ νέος διδάσκαλος, καὶ Ὁρθοδόξων ὁ μέγιστος πρόμαχος, μακάριε Πάτερ Γεράσιμε, τῶν θλιβερῶν με τοῦ βίου ἀπάλλαξον, ὡς ἔχων συμπάθειαν ἄφατον.

Προκείμενον. *Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται. Στ.* *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 9 – 16).

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι. **Στ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ὅσιε Γεράσιμε, Ἀρχιερεῦ θεοφόρε, τῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ σου, πάντες καταφεύγομεν, ἐκβοῶντές σοι· πρόφθασον Ἄγιε, συμπαθῶς ἐκ πάσης, περιστάσεως λυτρούμενος, κινδύνων θλίψεων, καὶ τῆς ἐπηρείας τοῦ δράκοντος, παθῶν ἐπαναστάσεως, καὶ ἀσθενειῶν τοὺς ἰκέτας σου. Σὺ γὰρ παρρησίας, ἐπλούτησας τὴν χάριν πρὸς Θεόν, ὡς Ἱεράρχης θεόσοφος, καὶ πιστῶν διδάσκαλος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὑλῆς Πάτερ ρεούσης ἅπαντα σύνδεσμον ῥῆξον ἐπιστασία τῇ σῇ, καὶ σύνδησον τὸν νοῦν μου, ἀγάπη τοῦ Σωτῆρος, θεομάκαρ Γεράσιμε, ἵνα κροτῶ σου ἀεὶ, φαιδρῶς τὰς ἀριστείας.

Πεῖθροις δρόσισον Πάτερ οἰκτιρμῶν σου αὐλὼν τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τάχος τῶν πυρίνων, Γεράσιμε βελῶν με, τοῦ ἐχθροῦ περιφρούρησον. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις θερμός, προστάτης μου ἐν βίῳ.

Ίλασμον ἡμῖν αἵτει καὶ πταισμάτων τὴν λύσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Γεράσιμε παμμάκαρ, τοῖς πόθῳ σοι βοῶσι· χαῖρε Πάτερ ἰσάγγελε, Ἀλεξανδρείας φωστήρ, καὶ οἰκουμένης δόξα.

Θεοτοκίον.

Λυμαινόμενος Μῆτερ τοῦ δολίου δυνάστου ἐπιδρομαῖς χαλεπαῖς, θερμῶς Σε ἱκετεύω· ὥς ἄμετρον πλουτοῦσα, πρὸς ἀνθρώπους συμπάθειαν, ἐλέησόν με τὸν Σόν, πανάθλιον οἰκέτην.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Λυπούντων Πάτερ, τῆς συστροφῆς λύτρωσαί με, καὶ παράκλησιν παράσχου τῇ ψυχῇ μου, τῇ γαληνοδώρῳ, δυνάμει τῶν εὐχῶν σου.

Ὡς κοινωνήσας, τῶν ἐκλεκτῶν τῆς μερίδος, καθικέτευε Θεὸν τὸν ἐν Τριάδι, Γεράσιμε Πάτερ, ὑπὲρ τῶν ὑμνητῶν σου.

Πόνων παντοίων, καὶ συμφορῶν ὀλεθρίων, ῥῦσαι ἅπαντας τοὺς ἐπικαλουμένους, τὴν ἀντίληψίν σου, Γεράσιμε ἐν βίῳ.

Θεοτοκίον.

Ἐλέησόν με, τὸν ταπεινόν Σου οἰκέτην, ὥς κυήσασα τὴν βρύσιν τοῦ ἐλέους, Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, Παρθένε Θεοτόκε.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ταχὺ ἀντιλαβοῦ μου, καὶ πρυτάνευσόν μοι, τὰς δωρεὰς τῶν πολλῶν χαρισμάτων σου, Ἀρχιερεῦ θεοφόρε, Πάτερ Γεράσιμε.

Εὐχαῖς σου ταῖς ἀγίαις, φύλαττε καὶ φρούρει, τοὺς εὐφημοῦντάς σε Πάτερ Γεράσιμε, ὥς τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, νέον διδάσκαλον.

Ῥοαῖς τῆς χάριτός σου, ἄρδευσον πλουσίως, θεομακάριστε Πάτερ Γεράσιμε, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ καρδίας, τῶν προσιόντων σοι.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων Θεοτόκε, τῆς δεήσεώς μου, ὡς πολυεύσπλαγχνος
Μήτηρ ἐπάκουσον, καὶ τὴν ζωὴν μου ἐκ πάσης, ῥῦσαι κακώσεως.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις ὁ τῆς Κρήτης θεῖος βλαστός, καὶ Ἀλεξανδρείας,
Πατριάρχης ὁ θαυμαστός· χαίροις εὐσεβείας, ὁ μέγας μυστηπόλος,
Γεράσιμε καὶ γέρας, νέον τῆς πίστεως.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς, τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸν
φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ νήσου Κρήτης, ἐκλάμπαντα τῷ
κόσμῳ, τῶν ἀρετῶν τῇ αἴγλῃ, θεῖον Γεράσιμον.

Πνεύματος γενόμενος ἀληθῶς, ἔμψυχον δοχεῖον, ἐργασία τῶν
ἀρετῶν, ὥφθης Ἐκκλησίας, ποιμὴν ἡγιασμένος, ἐν τοῖς ἐσχάτοις
χρόνοις, Πάτερ Γεράσιμε.

Ὅλον ἀναθέμενος σεαυτόν, ἐκ παιδὸς Κυρίῳ, χάριν ἔλαβς
παρ' Αὐτοῦ, καὶ Εὐαγγελίου, Γεράσιμε τῷ λόγῳ, τὴν ποίμνην σου
πανσόφως, ἐμυσταγόγησας.

Θεῖον ἐργασάμενος τοῦ Θεοῦ, ἔσοπτρον παμμάκαρ, τὴν ψυχὴν
σου δι' ἀρετῆς, ἐμφάσεις τὰς θείας, ἀπήστραψας τῷ κόσμῳ,
Γεράσιμε φωτίζων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Γεράσιμε Πάτερ, τῶν
τιμώντων σε εὐλαβῶς, ἵνα λυτρωθῶμεν, παθῶν τῆς τυραννίδος,
κινδύνων πολυτρόπων, καὶ πάσης θλίψεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων
ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε
πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. ᾠχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ’ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Τῆς εὖσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείμεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅλον, ἀναθέμενος σαυτόν, ἐκ παιδὸς ὡς πλήρης σοφίας, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός, Ἱεράρχης γέγονας, ψήφῳ τῆς χάριτος, καὶ ἐδείχθης φερώνυμον, τῆς πίστεως γέρας, ἐν ἡμέραις θλίψεως, Πάτερ Γεράσιμε· ὅθεν, δοξασθεὶς ἐν ὑψίστοις, πάντοτε μνημόνευε πάντων, τῶν καταφευγόντων τῇ πρεσβείᾳ σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί’ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.